

Direktiv om gemensamt system för skatt på finansiella transaktioner

Finansdepartementet

2013-03-18

Dokumentbeteckning

KOM(2011) 594 slutlig

Förslag till rådets direktiv om ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner och om ändring av direktiv 2008/7/EG

COM(2013) 71 final

Förslag till rådets direktiv om genomförande av det fördjupade samarbetet på området för skatt på finansiella transaktioner (FTT)

Förslaget till bemyndigande att inleda ett fördjupat samarbete är beskrivet i faktapromemoria 2012/13:FPM31. Det ursprungliga direktivförslaget om FTT är beskrivet i faktapromemoria 2011/12:FPM20.

Sammanfattning

Kommissionen föreslår i direktivet en skatt på finansiella transaktioner (FTT) inom ramen för fördjupat samarbete i enlighet med det bemyndigande som Ekofinrådet beslutade om den 22 januari 2013. Samarbetet omfattar elva medlemsstater (Belgien, Estland, Frankrike, Grekland, Italien, Portugal, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tyskland, och Österrike).

Förslaget syftar enligt kommissionen till att inom området för det fördjupade samarbetet harmonisera lagstiftningen om indirekt skatt på finansiella transaktioner, att se till att finansinstituten bidrar till att täcka kostnaderna för den aktuella krisen och att avskräcka från transaktioner som inte förbättrar finansmarknadernas effektivitet.

FTT ska enligt förslaget betalas av finansinstitut som är etablerade inom det fördjupade samarbetet och som är part i en finansiell transaktion. Skatten ska betalas av både säljaren och köparen. De minimiskattesatser som föreslås är 0,01 procent för derivat och 0,1 procent för andra finansiella instrument.

Nyheter i förslaget om FTT inom fördjupat samarbete, jämfört med tidigare EU27 förslag, är bl.a. att förvaltare av statsskuld undantas när de hanterar

skulden. Regler som knyter subjekt till deltagande medlemsstater och därmed skapar grund för beskattning har förstärkts och även kompletterats med emissionsprincipen. Dessutom har reglerna om skatteflykt och förhindrande av kringgående av beskattning utökats.

I förslaget hänvisas till kommissionens förslag till rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel om att en del av inkomsterna som genereras av skatten ska utgöra egna medel för EU-budgeten. Det hänvisas också till att vid Europeiska rådets möte den 7–8 februari 2013 uppmanades de medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet att undersöka om FTT skulle kunna ligga till grund för nya egna medel i EU budgeten.

Kommissionens preliminära bedömning är att inkomsterna från skatten skulle kunna uppgå till 31 miljarder (mdr) euro per år för de medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet.

Regeringen anser att Sverige inte ska delta i ett fördjupat samarbete i EU om FTT. Regeringen har dock respekt för att en sådan skatt har hög politisk prioritet för flera medlemsstater.

Regeringen förutsätter att icke deltagande medlemsstaters intressen beaktas i den fortsatta behandlingen av skatteförslaget efter att bemyndigandet om ett fördjupat samarbete godkänts. En skatt med smalare skattebas är ett sätt att minska de negativa effekterna av FTT och skulle därför vara att föredra. Regeringen motsätter sig FTT som egna medel.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Den 28 september 2011 lade kommissionen fram ett förslag till rådets direktiv om ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner och om ändring av direktiv 2008/7/EG. Den rättsliga grunden för det föreslagna rådsdirektivet var artikel 113 i EUF-fördraget. Detta eftersom kommissionen föreslog bestämmelser för att harmonisera lagstiftningen om beskattning av finansiella transaktioner i den utsträckning som krävs för att säkerställa att den inre marknaden för transaktioner i finansiella instrument fungerar väl och undvika snedvridning av konkurrensen. Denna rättsliga grund kräver enhälligt beslut i rådet i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, efter samråd med Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén.

Förslaget och varianter av det diskuterades ingående på mötena i rådet, inledningsvis under det polska ordförandeskapet och därefter, mer intensivt, under det danska ordförandeskapet, men den nödvändiga enhälligheten uppnåddes inte på grund av grundläggande meningsskiljaktigheter mellan medlemsstaterna.

Vid Ekofinrådets möten den 22 juni och den 10 juli 2012 konstaterades att det fortfarande förelåg väsentliga åsiktsskillnader när det gäller behovet av att upprätta ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner på EU-nivå och att principen om harmoniserad skatt på finansiella transaktioner inte skulle kunna få enhälligt stöd i rådet under överskådlig framtid. Målen för ett gemensamt system för skatt på finansiella transaktioner, såsom de diskuterats i rådet utifrån kommissionens ursprungliga förslag, bedömdes inte vara möjliga att uppnå inom en rimlig tidsperiod av unionen som helhet. På grundval av begäran från elva medlemsstater (Belgien, Estland, Frankrike, Grekland, Italien, Portugal, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tyskland, och Österrike) lade kommissionen fram ett förslag för rådet till ett beslut om bemyndigande att inleda ett fördjupat samarbete på området för skatt på finansiella transaktioner. Detta föreliggande förslaget till direktiv rör upprättandet av ett fördjupat samarbete i samband med en skatt på finansiella transaktioner i enlighet med rådets bemyndigande den 22 januari 2013, vilket gavs efter det att Europaparlamentet lämnat sitt godkännande den 12 december 2012.

Förslaget syftar enligt kommissionen till att inom området för det fördjupade samarbetet harmonisera lagstiftningen om indirekt skatt på finansiella transaktioner, att se till att finansinstituten bidrar till att täcka kostnaderna för den aktuella krisen och att avskräcka från transaktioner som inte förbättrar finansmarknadernas effektivitet.

Med hänsyn till att det nu är frågan om att införa ett fördjupat samarbete har det förslag från kommissionen från 2011 som nämns ovan inte längre något syfte och kommissionen avser därför att dra tillbaka det. I förslaget till fördjupat samarbete hänvisas det till att enligt kommissionens förslag till rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel den 29 juni 2011, ändrat den 9 november 2011, ska en del av de inkomster som genereras av skatten på finansiella transaktioner utgöra egna medel för EU-budgeten. De egna medel som utgörs av BNI-baserade bidrag från de deltagande medlemsstaterna skulle minskas i enlighet med detta. Det hänvisas i förslaget till att vid Europeiska rådets möte den 7–8 februari 2013 uppmanades deltagande medlemsstater att undersöka om FTT skulle kunna ligga till grund för nya egna medel i EU budgeten.

1.2 Förslagets innehåll

Tillämpningsområde

Skattens tillämpningsområde är brett. Förslaget avser att täcka transaktioner av alla typer av finansiella instrument då de ofta är nära substitut för varandra. I tillämpningsområdet ingår således instrument som är överlåtbara på kapitalmarknaden, penningmarknadsinstrument (med undantag för betalningsmedel), andelar eller aktier i företag och derivatavtal. Vad gäller vilka finansiella instrument som kan bli föremål för FTT finns det en tydlig, bred och godkänd uppsättning definitioner i andra regelverk på EU-nivå till

vilket hänvisas. Av direktivets definitioner framgår bl.a. att derivatkontrakt avseende råvaror omfattas av FTT, medan konkreta råvarutransaktioner inte omfattas.

Strukturerade produkter, dvs. omsättningsbara värdepapper eller andra finansiella instrument som erbjuds genom värdepapperisering kan också bli föremål för en beskattningsbar finansiell transaktion. Sådana produkter är jämförbara med alla andra finansiella instrument och måste följaktligen ingå i begreppet finansiellt instrument som det används i detta förslag. Om dessa produkter inte skulle omfattas av skatten på finansiella transaktioner skapas möjligheter till skatteflykt. Denna kategori av produkter innefattar särskilt vissa obligationer, warranter och certifikat samt värdepapperisering på bankområdet, som vanligtvis överförs till marknaden en stor del av den kreditrisk som är knuten till tillgångar som hypotek eller andra lån, samt värdepapperisering på försäkringsområdet, som avser överföring av andra typer av risker, exempelvis teckningsrisk. Det är således inte enbart transaktioner som medför äganderättsövergång som täcks. Det som är relevant vid bedömningen är snarare huruvida en förpliktelse ingås eller om en risk överförs. Alla finansiella transaktioner omfattas dock inte av skattens tillämpningsområde. Företagens och statens kapitalanskaffning på primärmarknader liksom ingående av försäkringskontrakt, hypotekslån, konsumentkrediter och betalningstjänster undantas.

Skattens tillämpningsområde gäller för finansiella transaktioner som utförs av finansinstitut som agerar som en part i en finansiell transaktion, antingen för egen räkning eller för andra personers räkning eller som agerar i namn av en part i transaktionen. Transaktioner med Europeiska centralbanken, Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten, Europeiska stabilitetsmekanismen och Europeiska unionen undantas i den mån de utövar sin funktion att förvalta sina tillgångar. Centrala motparter, värdepapperscentraler, internationella värdepapperscentraler och, som en nyhet i det nu aktuella förslaget, de offentliga organ hos medlemsstaterna som tilldelats uppgiften att förvalta statsskulden anses inte vara finansinstitut när de utövar denna funktion. Dessa aktörer har av kommissionen bedömts nödvändiga för att finansmarknaderna ska fungera på ett effektivt och transparent sätt och för att statsskulderna ska förvaltas väl.

Definitionen av finansinstitut är bred och innefattar huvudsakligen värdepappersföretag, organiserade marknader, kreditinstitut, försäkrings- och återförsäkringsföretag, företag för kollektiva investeringar och deras förvaltningsinstitut, pensionsfonder och deras förvaltningsinstitut, holdingbolag och företag som bedriver finansiell leasing. När det är möjligt hänvisas det till definitioner i relevant EU-lagstiftning. Dessutom föreslås även att andra företag, institutioner, organ och personer som utför viss finansiell verksamhet med ett visst betydande genomsnittligt årsvärde på de finansiella transaktionerna ska anses vara finansinstitut. Direktivet fastställer även de tekniska detaljerna för beräkningen av värdet på de finansiella transaktionerna och de genomsnittliga värdena, som ska vara mer än 50

För att skatt ska tas ut måste en av parterna i transaktionen vara etablerad inom en medlemsstat inom det fördjupade samarbetet. När ett finansinstitut är part, kommer beskattningen att ske i den medlemsstat där finansinstitutet är etablerat, i enlighet med den definition som finns i direktivet. Om finansinstitutet är etablerat utanför det fördjupade samarbetet omfattas transaktionen av FTT om en av parterna är etablerad inom det fördjupade samarbetet eftersom detta skapar etablering även för motparten utanför det fördjupade samarbetet. Beskattning kommer att ske i den deltagande medlemsstat på vars territorium finansinstitutets fasta driftställe är beläget, om finansinstitutet är part i transaktionen och agerar antingen för egen räkning eller för en annan persons räkning eller agerar i namn av en part i transaktionen.

Om dessa driftsställen för de olika finansinstitut som är parter i en transaktion eller agerar i namn av en sådan part är belägna på olika deltagande medlemsstaters territorier kommer båda dessa olika medlemsstater att vara behöriga att beskatta transaktionen med den skattesats som de har fastställt i enlighet med direktivförslaget. Om driftsstället i fråga är beläget på en icke deltagande medlemsstats territorium ska transaktionen inte vara beskattningsbar i någon deltagande medlemsstat, såvida inte en av parterna är etablerad i en deltagande medlemsstat.

I det nya direktivförslaget föreslås även en s.k. emissionsprincip, som innebär att (vissa) finansiella instrument med ursprung inom det fördjupade samarbetet ska beskattas oavsett var de handlas och oavsett om parterna av andra skäl är etablerade i samarbetet. Genom den nämnda kompletteringen kommer det att bli mindre förmånligt att flytta ut verksamhet och inrättningar utanför det område där skatten på finansiella transaktioner är tillämplig, eftersom handeln med finansiella instrument som är beskattningsbara enligt den sistnämnda principen ändå kommer att vara beskattningsbara oavsett parternas lokalisering. Detta gäller således även när ingen av parterna i transaktionen skulle kunna anses vara etablerad i en deltagande medlemsstat enligt de villkor som i övrigt anges i kommissionens förslag, men handlar med finansiella instrument som är emitterade i den medlemsstaten. Detta berör huvudsakligen aktier, obligationer och liknande instrument, penningmarknadsinstrument, strukturerade produkter, andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar. Derivatinstrument, optioner, terminer etc. omfattas av emissionsprincipen under vissa förutsättningar om de handlas på organiserade handelsplatser eller handelsplattformar.

Alla ovanstående kriterier är underställda en allmän regel som blir tillämplig om en person som är skyldig att betala FTT kan visa att det inte finns någon koppling mellan transaktionens ekonomiska substans och en deltagande medlemsstats territorium. Om detta bevisas anses finansinstitutet eller någon annan person inte vara etablerad i en deltagande medlemsstat.

Skattskyldighet, underlag för skatt och skattesatser

Skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då den finansiella transaktionen äger rum. En annullering i efterhand saknar betydelse, utom när det rör sig om misstag. Eftersom derivat har andra egenskaper än övriga finansiella instrument beräknas underlaget för skatt och skattesatserna olika. I direktivförslaget föreslås att skatten inte får underskrida 0,01 procent för derivat och 0,1 procent för övriga finansiella instrument. Beskattningsunderlaget för derivat ska utgöras av derivatavtalets nominella belopp vid tidpunkten för den finansiella transaktionen. Beskattningsunderlaget för övriga finansiella instrument utgörs normalt sett av hela den ersättning som för överföringen erlagts eller är utestående. Vissa särskilda regler finns dock för vissa särskilda transaktioner.

Skattebetalning och åtgärder mot skatteundandragande

Finansinstitut genomför de flesta av de aktuella transaktionerna och bör därför enligt förslaget vara skattskyldiga. Medlemsstaterna inom det fördjupade samarbetet har dock möjlighet att införa regler om solidariskt betalningsansvar. De deltagande medlemsstaterna bör enligt förslaget också vidta åtgärder för att säkerställa att korrekt skatt tas ut och mot skatteundandragande.

Nyheter i förslaget om genomförande av det fördjupade samarbetet

Nyheter i förslaget om FTT inom fördjupat samarbete jämfört med tidigare EU27 förslag är bl.a. att förvaltare av statsskuld undantas när de hanterar skulden. Reglerna som knyter subjekt till de medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet och därmed skapar grund för beskattning (dvs. bedömningen av etablerad) har förstärkts i det förslag som nu presentats jämfört med vad som gällde enligt det förslag som tidigare presenterades och som omfattade hela EU27. Ett exempel på det är att handel mellan ett finansinstitut utanför samarbetet och en filial till ett bolag som har säte i samarbetet utgör grund för etablering inom samarbetet. Ett annat exempel är förslaget om införande av, den tidigare beskrivna, s.k. emissionsprincipen som innebär att vissa finansiella instrument med ursprung inom det fördjupade samarbetet ska beskattas även om handeln sker utanför samarbetet med parter utan anknytning till samarbetet. Nyheter i förslaget om FTT inom fördjupat samarbete jämfört med tidigare EU27 förslag är också utökade regler om skatteflykt och regler för förhindrande av kringgående av beskattning genom handel med depåbevis.

Förslaget syftar till att harmonisera de deltagande medlemsstaternas lagstiftning. De deltagande medlemsstaterna tillåts därför inte ha andra skatter på finansiella transaktioner än FTT. Möjligheten att belägga transaktionerna med mervärdesskatt enligt mervärdesskattedirektivet kvarstår dock. Bestämmelserna i direktivet 2008/7/EG av den 12 februari 2008 om indirekta skatter på kapitalanskaffning fortsätter att i princip vara fullt tillämpliga. För att undvika en potentiell konflikt mellan de två direktiven föreskrivs att det föreslagna direktivet ska ha företräde framför bestämmelserna i direktiv 2008/7/EG. Enligt direktivförslaget ska de deltagande medlemsstaterna senast den 30 september 2013 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivförslaget. De ska tillämpa bestämmelserna från och med den 1 januari 2014.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Införandet av en skatt på finansiella transaktioner inom fördjupat samarbete innebär att medlemsstaterna inom det fördjupade samarbetet ska införa nationella transaktionsskatter i enlighet med direktivet. Medlemsstater som inte deltar i det fördjupade samarbetet är inte bundna av ett sådant direktiv.

De medlemsstater som står utanför det fördjupade samarbetet omfattas dock i den mån nationella finansinstitut är part i en finansiell transaktion och bedöms vara etablerade inom det fördjupade samarbetet. Om dessa förutsättningar är uppfyllda ska FTT tas ut.

1.4 Budgetära konsekvenser/konsekvensanalys

Kommissionens preliminära bedömning visar att inkomsterna från skatten, beroende på marknadsreaktionerna, skulle ha kunnat uppgå till mellan 30 och 35 mdr euro årligen, om det ursprungliga förslaget för EU27 hade tillämpats inom det fördjupade samarbetet. Om hänsyn tas till nettoeffekterna av de anpassningar som har gjorts jämfört med det ursprungliga förslaget, särskilt att i) fondföretags och AIF-fonders utgivande av andelar och aktier inte längre betraktas som primärmarknadstransaktioner, och ii) att bestämmelserna i hemvistprincipen för att bekämpa utflyttning av finanstransaktioner i dess ursprungliga utformning har förstärkts genom att de kompletterats med inslag i emissionsprincipen, visar preliminära beräkningar att skatteintäkterna skulle kunna vara i storleksordningen 31 mdr euro årligen.

Grunden för intäktsberäkningen är en anpassning av den intäkt som beräknades för en FTT i EU27 (57 mdr euro) genom att ta den andel av intäkten som motsvaras av de deltagande medlemsstaters andel av EU:s banksektor (59,8 procent). Intäktsberäkningen är uppdelad på olika värdepapper. Aktier och obligationer beräknas ge 13 mdr euro och derivat

21 mdr euro. Andelarna är uträknade genom de deltagande medlemsstaternas andel av EU27 BNP för aktier och obligationer och resterande intäkter antas höra till beskattningen av derivat.

Enligt kommissionen blir det små effekter av skatten på BNP-nivån och realekonomin. Den tidigare beräkningen på -0,28 procents negativ effekt på BNP-nivån står fast men enligt kommissionen kan intäkterna användas för att sänka andra skatter (t.ex. bolagsskatt) vilket ökar tillväxten. De båda effekterna sammantagna ger enligt kommissionen en förändring på BNP mellan -0,1 och 0,1 procentenheter för de medlemsstater som ingår i det fördjupade samarbetet. Eftersom en effekt på 0,1 procentenheter är försumbar, förväntas därmed, enligt kommissionen, inga betydande negativa makroekonomiska effekter uppstå för de medlemsstater som valt att stå utanför samarbetet.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen anser att Sverige inte ska delta i ett fördjupat samarbete i EU om FTT. Regeringen har dock respekt för att en sådan skatt har hög politisk prioritet för flera medlemsstater. Regeringen förutsätter att icke deltagande medlemsstaters intressen beaktas i den fortsatta behandlingen av skatteförslaget efter att bemyndigandet om ett fördjupat samarbete godkänts. En skatt med smalare skattebas är ett sätt att minska de negativa effekterna av FTT och skulle därför vara att föredra. Regeringen motsätter sig FTT som egna medel.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Genom rådets beslut 2013/52/EU av den 22 januari 2013 om bemyndigande att inleda ett fördjupat samarbete på området för skatt på finansiella transaktioner bemyndigades Belgien, Estland, Frankrike, Grekland, Italien, Portugal, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tyskland och Österrike att upprätta ett fördjupat samarbete när det gäller att skapa ett gemensamt system för skatt på finansiella transaktioner.

Endast Storbritannien, Luxemburg, Malta och Tjeckien lade ned sina röster vid omröstningen. Sverige röstade ja, men gjorde tillsammans med Bulgarien Danmark, Polen, Rumänien och Ungern ett gemensamt protokolluttalande. Där framgår att de undertecknande medlemsstaterna förutsätter att icke deltagande medlemsstaters intressen beaktas i den fortsatta behandlingen av skatteförslaget efter att bemyndigandet om ett fördjupat samarbete godkänts.

Europaparlamentet har den 12 december 2012 godkänt kommissionens förslag till beslut bemyndigande om fördjupat samarbete om en skatt på finansiella transaktioner och då intagit en mycket positiv hållning till en skatt på finansiella transaktioner.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget har remitterats och svarstiden löpte ut den 12 mars 2013. Remissammanställning kommer att finnas tillgänglig i Finansdepartementet. Av de remissinstanser som har inkommit med synpunkter är flertalet kritiska till förslaget. Ett antal remissinstanser (bl.a. *Riksgäldskontoret*, *Finansinspektionen*, *Svenska Bankföreningen*, *Svenska Fondhandlareföreningen*, *Svenskt Näringsliv* och *Näringslivets regelnämnd*) framhåller sammantaget, utöver särskilda sakinvändningar, att förslaget riskerar fördyra och försvåra samhällsekonomiskt väsentliga finansiella tjänster, höja finansieringskostnaderna för alla typer av aktörer samt påverka BNP negativt. Ett antal remissinstanser (bl.a. *Skatteverket*, *Ekobrottsmyndigheten*, *Fondbolagens förening* och *Advokatsamfundet*) påtalar särskilda oklarheter i direktivförslaget. Ett antal remissinstanser avstyrker förslaget med hänsyn till att det väntas påverka konkurrens och den inre marknaden negativt. Ett antal remissinstanser lyfter fram riskerna för fördyring av den svenska pensionsmodellen.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Rådet har bemyndigat 11 medlemsstater (Belgien, Estland, Frankrike, Grekland, Italien, Portugal, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tyskland och Österrike) att inleda ett fördjupat samarbete på området för skatt på finansiella transaktioner. Ett fördjupat samarbete har beslutats i enlighet med artikel 20 i EU-fördraget samt artikel 326–327 fördraget om Europeiska Unionens Funktionssätt (EUF-fördraget).

Alla rådsmedlemmar får delta i överläggningarna, men i enlighet med artikel 20 i EU-fördraget får endast de rådsmedlemmar som företräder medlemsstater som deltar i ett fördjupat samarbete delta i omröstningen. Omröstningsbestämmelserna anges i artikel 330 i EUF-fördraget.

Den rättsliga grunden för förslaget är art. 113 i EUF-fördraget. Enligt artikeln beslutas skattefrågor med enhällighet i ministerrådet, efter att Europaparlamentet och ekonomiska och sociala kommittén har hörts. Enligt artikel 333 i EUF-fördraget kan deltagande medlemsstater med enhällighet besluta att övergå till beslutsfattande med kvalificerad majoritet.

Enligt kommissionen behövs en harmonisering av lagstiftningen rörande beskattningen av finansiella transaktioner för att den inre marknaden ska kunna fungera väl och för att man ska kunna undvika en snedvridning av konkurrensen. Även om denna harmonisering endast avser de deltagande medlemsstaterna krävs det en rättsakt på unionsnivå, dvs. det behövs en enhetlig utformning på EU-nivå av huvudinslagen i en skatt på finansiella transaktioner. Enligt kommissionen krävs det gemensamma regler för att man ska undvika omotiverad utflyttning av transaktioner och marknadsaktörer och substitution av finansiella instrument.

Enligt kommissionen skulle en enhetlig utformning på EU-nivå på ett avgörande sätt kunna minska den nuvarande fragmenteringen av den inre marknaden, däribland i fråga om de olika produkter inom finanssektorn som ofta är nära substitut för varandra. Om en skatt på finansiella transaktioner inte är harmoniserad medför detta skattearbitrage och potentiellt dubbelbeskattning eller utebliven beskattning. Detta hindrar inte bara att finansiella transaktioner utförs under likvärdiga förutsättningar, utan påverkar även medlemsstaternas inkomster. Det medför dessutom att finanssektorn får merkostnader på grund av att reglerna skiljer sig åt mellan de olika skattesystemen. Dessa slutsatser gäller även vid ett fördjupat samarbete, trots att ett sådant samarbete ger en mer begränsad geografisk räckvidd än en liknande ordning som omfattar samtliga 27 medlemsstater.

Enligt kommissionen är en gemensam ram för en skatt på finansiella transaktioner förenlig med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. Målet med detta förslag kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och uppnås därför bättre på unionsnivå, och om nödvändigt genom ett fördjupat samarbete, eftersom målet är att se till att den inre marknaden fungerar väl.

Den harmonisering som föreslås i form av ett direktiv (snarare än en förordning) går enligt kommissionen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen, dvs. först och främst att få en väl fungerande inre marknad.

Regeringen instämmer i kommissionens slutsats att nu aktuellt förslag är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Vidare behandling kommer att ske i rådsarbetsgruppen för skattefrågor (indirekt beskattning). Ett första möte har ägt rum den 21 februari 2013.

Värdepapperisering - Att man skapar ett värdepapper som bygger på kassaflödet från andra tillgångar.